

ת"פ 36286/11/13 - מדינת ישראל נגד י א

בתי המשפט

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 36286-11-13
03 מרץ 2015

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נ ג ד

י א

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - נעמה קלאוס

הנאשם - בעצמו ובא כוחו עו"ד - שרון ווקנין

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון, שכלל תיקון מהותי בכתב האישום, בכך שביום 15.11.13, שעה 04:00 לערך, באשקלון, נהג ברכב בדרך נמהרת או רשלנית שיש בה סיכון חיי אדם, בכך שנסע במהירות תוך שהוא סוטה בין הנתיבים וכשנכנס למעגל תנועה מצד שמאל עלה על אי תנועה. הוא עצר רק בעקבות מרדף משטרתי אחריו ובשלב זה איים על השוטרים יוסי חג'ל באומרו לו: **"אני עוד אגיע אליך הביתה ואפגע בך ובמשפחה שלך, אני מאיים וגם במבצע"**. באותו מעמד החזיק הנאשם סכין יפנית שלא כדין וכן התברר שנהג כשהוא תחת השפעת משקה משכר - עבירות של נהיגה פוחזת, איום, החזקת סכין ונהיגה תחת השפעת משקה משכר.

על פי ההסדר, שהוצג ב- 7.1.14, התביעה עותרת ל- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס, פסילה בפועל, פסילה על תנאי, והסניגור ביקש שיתקבל תסקיר כדי לבחון אפשרות של ביטול ההרשעה.

מהתסקירים עלה שהנאשם כבן 38, רווק, עובד כשכיר בתחום הצביעה, השלים 12 שנות לימוד במגמת מכונאות. נסיבות חייו לא היו קלות בשל מגבלה פיזית ביד. כמו כן, היה פטור מחובת גיוס בשל המגבלה ולמרות זאת התעקש

לשרת ואף השלים שירות של 3 שנים והוערך כחייל חרוץ, אחראי, מתמיד, מסור ומסייע לזולת. בגיל 23 הוא פתח עסק למכירת מזון, אך העסק לא הצליח ובגיל 24 החל לעבוד באופן מזדמן. היום חש סיפוק מעבודתו בתחום הצביעה.

הוא נמצא בקשר זוגי ונולד לו ילד והם נישאו לאחרונה.

לדבריו, מעת פטירת אמו לפני כ- 13 שנה החל להשתמש בחשיש, אך פנה ביוזמתו לקהילת רטורנו באופן פרטי. כתוצאה נמנע משימוש כשנה אך לא התמיד בטיפול ומעד בשנית.

ב- 9.4.14 נמצאו בבדיקה שרידי חומרים קנבואידיים.

לדבריו, גם החל לשנות אלכוהול והוא מודע לכך שהוא מכור לאלכוהול.

הוא שיתף כי חש תחושת רוויה ודחיה מחיי ההתמכרותיים ומהקושי שלו להפסיק, בעיקר לאור היותו אב, והביע נכונות לעבור תהליך גמילה משמעותי. במרץ 2014 החל בטיפול פסיכולוגי.

באשר לאירוע, תיאר כי נסע למועדון ופגש שם את דודו, בהמשך הבילוי הם השתכרו ונתגלע ויכוח ביניהם, במהלכו נאבקו פיזית. בהמשך הצטרפו חבריו של הדוד להגנתו והלמו בו מכות רצח כהגדרתו, לכן נמלט לרכב והטמין מברג בגרביים לצורך הגנה עצמית אם ירדפו אחריו.

לדבריו, נהג ברכב כדי למלט עצמו מהרודפים. בהמשך שמע שוטרים קוראים לו לעצור, אבל הואיל והיה מבוהל המשיך לנסוע עד שעצרו אותו שוטרים, השכיבו אותו על הארץ, שמו לו אזיקים בחוזקה והוא קילל אותם כי הכאיבו לו. הוא לא יודע איך הגיע למצב שכזה, מצטער, לוקח אחריות וחש חרטה.

מדובר במי שנסיבות חייו היו מורכבות וקשות, ושירות המבחן מתרשמים כי מעוניין לנהל אורח חיים נורמטיבי, אך בהיותו בגילופין, בשל תחושות פגיעה, ובשל מבנה אישיותו, הוא נוטה להגיב באלימות.

הם התרשמו כי בשלב זה, לאור רצונו להקים משפחה, והואיל ונמצא בתחילת הליך של פיתוח מודעות לשינוי, יש צורך להעמיק ולהרחיב בהבנת הדפוסים והדינמיקה שהובילה להתנהגותו ולכן הדיון נדחה ב- 3 חודשים.

בתסקיר המשלים צויין כי נעשו ניסיונות ליצור עמו קשר ללא הצלחה.

בהמשך טען כי מכשיר הטלפון לא היה תקין ונקבעו שני מפגשים נוספים. אולם, מסיבות אישיות של קצין המבחן המפגשים בוטלו.

הם התרשמו מבעיית התמכרות לאלכוהול יחד עם בעיית אלימות ונשלח לאבחון ביחידה לטיפול בהתמכרויות. בשל המצב המלחמתי בדרום התקשו לתאם עבורו פגישה והאבחון לא הושלם. במהלך תקופת הדחיה נמנע מלשנות אלכוהול, תוך שימוש בכלים שרכש ברטורנו שם עבר גמילה לפני כ- 4 שנים.

מתברר שניתק קשר עם הפסיכולוג מסיבות כלכליות.

בת זוגו מסרה שנוהג כלפיה באופן מכבד ונוטל על עצמו מטלות ביתיות.

כמו כן, המציא אישור מהמעסיק ממנו עלה שהוא עובד למופת, מראה רצינות ואכפתיות בעבודה ומקפיד לבצע

בצורה טובה . לאור האמור, ביקשו דחיה נוספת בנושא האבחון בתחום האלכוהול והשליטה בכעסים.

בתסקיר שהוגש לדיון ב- 21.1.15 צוין כי נערך לו אבחון פסיכיאטרי, ממנה עולה כי סובל מהפרעת חרדה, אך נמנע מליטול טיפול תרופתי. הוא עבר אבחון ביחידה להתמכרויות והוגדר כמכור לאלכוהול . בעבר היה מכור לסמים מסוג גראס לכן נעשו לו בדיקות שנמצאו נקיות מסמים.

שירות המבחן חוזרים על התרשמותם כי מדובר בבחור בעל יכולות קוגניטיביות תקינות, המגלה יציבות תעסוקתית. הם התרשמו כי הצליח להוריד באופן משמעותי את צריכת האלכוהול וכי לידת בנו היוותה גורם חיובי לחיזוק המוטיבציה, עם זאת, מתרשמים עדיין כי קיימת בעייתיות בתחום השתייה האלכוהולית וכי עליו לעבור הליך טיפולי כדי להפסיק השימוש לחלוטין.

הם ציינו כי הנאשם מגלה מוטיבציה פנימית המחזקת על ידי אשתו ומשתף פעולה באופן מלא, תוך שמפנים את המחיר שהוא שילם בעקבות ההתמכרות ומצליח לצפות פני עתיד, לכן, ממליצים להסתפק בצו מבחן למשך שנה, במהלכו ישולב בטיפול ביחידה להתמכרויות ויוזמן לבדיקות שתן בשירות המבחן. כמו כן, בני הזוג ישולבו בטיפול זוגי וזאת יחד עם צו של"צ בהיקף של 180 שעות ומאסר מותנה.

הם לא מצאו הצדקה לבטל ההרשעה שאין בה פגיעה קונקרטית בעתידו המקצועי, מה עוד שלאחרונה הורשע בעבירה של תקיפת בת זוג.

מתברר כי ב- 22.12.14 במסגרת ת.פ. 41427-05-12 הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של תקיפת בת זוג הגורמת חבלה של ממש והיזק בזדון לרכוש. על פי ההסדר נגזר דינו ל- 6 חודשי מאסר מותנה ל- 3 שנים, קנס בסך של 1000 ₪ והתחייבות בסך של 3000 ₪ למשך שנתיים. בנסיבות אלה אין מקום לביטול ההרשעה.

הנאשם הוציא רישיון נהיגה בשנת 94, ולחובתו 34 הרשעות בתחום התעבורה, האחרונה מ- 16.5.07 בגין נהיגה בשכרות ובקלות ראש וגרימת תאונת דרכים. בגין עבירות אלה נגזר דינו לפסילה לשנתיים, מאסר מותנה של שנה ל- 3 שנים ופסילה מותנית של 6 חודשים ל- 3 שנים;

ב - 27.1.97 נדון בגין עבירת מהירות מסוג הזמנה לדין לחודשיים פסילה; ב- 28.10.03 נדון בגין עבירת מהירות מסוג הזמנה לדין ופסילה לחודש וחצי. כמו כן, לחובתו עבירות מסוג ברירת משפט, ביניהן 6 עבירות מהירות, אי ציות לאור אדום, עבירות של אי ציות לתמרור עצור, ועוד.

התביעה עומדת בנסיבות אלה על עתירתה למאסר למשך 6 חודשים בעבודות שירות, בעוד הסניגור מבקש לאמץ את המלצת שירות המבחן.

התביעה הפנתה לת.פ. 1397/09 אשדוד, **מדינת ישראל נ' מוריס אסולין**, שם הנאשם נדון בגין נהיגה פוחזת ובהיותו בהשפעת משקה משכר וכן איום על שוטר בנסיבות דומות: שוטר ירד מרכב משטרתי הורה לו לעצור, אך הוא לא הגיב, ובמקום זאת החל מרדף אחר רכבו תוך שהוא נוסע בניגוד לאור אדום ברמזור, גרם לכלי רכב אחרים לבלום, נסע כנגד כיוון התנועה ונעצר כאשר עלה המדרכה. בהמשך איים על שוטר שהוציא אותו מהרכב, כל זאת בהיותו נתון בהשפעת משקה משכר. לאותו נאשם לא היה עבר פלילי או תעבורתי, אך היה נהג חדש. גובש הסדר על פיו בשל היותו חייל התביעה הסתפקה ב- 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, 6 חודשים מאסר מותנה, קנס בסך של 360 ₪ והתחייבות בסך

של 1,500 ₪. כמו כן, נפסל למשך 360 יום, ונפסל על תנאי ל- 5 חודשים.

כמו כן, הפנתה התביעה לת.פ. 442/09, מחוז- ירושלים, **מדינת ישראל נ' איברהים עזאלאדין**. עבירה של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, מעשה פזיזות ורשלנות, הכשלת שוטר במילוי תפקידו ונהיגה ללא חגורת בטיחות. שוטר במחסום הבחין שהנוסעים ברכב לא חגורים לכן סימן לנהג לעצור. הוא האט וירד לשול, אך מיד לאחר מכן האיץ, שב לנתיב נסיעתו וגרם לשוטר לקפוץ הצידה כדי להימנע מפגיעה בו. בהמשך נמלט בנסיעה מהירה כשניידת משטרה דלקה בעקבותיו וכרזה לו לעצור, תוך שהוא עקף משאית וגרם לה לבלום בלימת חירום. בהמשך נכנס לרחובות צרים בכפר וגרם לכלי רכב שנסעו בכיוון הנגדי לבלום כדי למנוע תאונה, עד שנחסם על ידי ניידת במרחק משם. במסגרת הסדר טיעון צירף תיק נוסף של נהיגה פוחזת ואי ציות לשוטר. שירות המבחן המליצו להימנע ממאסר לוחילופין, שישא אותו בעבודות שירות. באותו ענין היה מדובר בנאשם כבן 21, שעברו נקי ובית מהשפט המחוזי **התייחס לחומרה המיוחדת הנשקפת מעבירות הכרוכות בנהיגה פרועה המסכנת חיי המשתמשים בדרך, לעיתים בטבורה של עיר תוך זלזול מופגן בחיי המשתמשים בדרך והסכנה הנשקפת לנוסעים התמימים הנקלעים לכבישים בהם מתנהלים מרדפים מעין אלה. בית משפט ציין כי בסופו של יום לא נראה כי ניתן להימלט מהשתת מאסר בפועל ממש, וודאי לא באותו מקרה שלא היה בודד, אלא העיד על דפוס התנהגות ולמרות גילו הצעיר ועברו הנקי גזר דינו ל- 9 חודשי מאסר בפועל, 9 חודשים מאסר מותנה, פסילה למשך 3 שנים. כאמור באותו ענין היה מדובר בעבירה חמורה של סיכון חיי אדם שנדונה על ידי בית משפט מחוזי.**

לגבי החזקת סכין הפסיקה מצאה לנכון ל החמיר:

ברע"פ 9400/08 **מועתז נ' מד"י**, נדון נאשם בגין נשיאת סכין ל-2 חודשי מאסר. ביהמ"ש המחוזי דחה הערעור וציין כי העונש סביר ומאוזן, וזאת למרות שנטען שלא ניתן משקל הולם לתסקיר ולעובדה שעברו נקי, לכך שהודה ולחרטה שהביע. ביהמ"ש העליון קבע כי אין מקום ליתן רשות ערעור והוסיף כי מלאכת הענישה מחייבת לשקול עונש ראוי לנאשם, גם לאור הנסיבות האישיות. גם ברע"פ 8351/06 **ולדימיר פישבון נ' מד"י**, נתפס המבקש עם סכין הניתנת לקיבוע. בימ"ש שלום הסתפק ב- 6 חודשי מאסר בעבודות שירות, ובימ"ש מחוזי קיבל הערעור וגזר 9 חודשי מאסר בפועל, ביהמ"ש העליון דחה הבקשה תוך שמפנה לפס"ד שם נקבע שאם העונש לא חורג ממתחם הענישה המקובל אין מקום להתערבות בימ"ש עליון. עוד הוסיפו כי דין הבקשה להידחות שכן לנאשם היה עבר פלילי והיה תלוי מאסר מותנה של 6 חודשים בגין עבירה דומה ומכאן שלא שינה דרכיו והוכיח כי בענישה מקלה אין משום הרתעה.

ברע"פ 5127/09, **דוד יפקח נגד מד"י**, המבקש נדון בבימ"ש שלום בגין עבירת החזקת סכין והכשלת שוטר: היה בגילופין, החזיק סכין שאורך להבה 23 ס"מ, כשהבחינו בו מאבטחים ושוטרים נמלט כשבדו הסכין ונדון ל-5 חודשי מאסר. ערעור לבית המשפט המחוזי נדחה ונקבע כי: **"בשנים האחרונות אנו נתקלים בתופעה קשה, כאשר אנשים יוצאים לבילוי לילי נושאים עמם כלי מ שחית. תופעה זו לא פסחה גם על בני נוער, את מחירה שילמו קורבנות לא מעטים בחייהם, ואחרים נושאים את צלקותיה על גופם. עם כך אין להשלים, ואחת הדרכים לסלק תופעה זו מחיינו, היא החמרה בענישה הנהוגה עד כה."**

הערך החברתי המוגן בעבירות הכרוכות בנהיגה פזיזה, הוא הגנה על חיי המשתמשים בדרך והבטחת נורמות נהיגה בטיחותיות, בעיקר לכשנהג אוחז בהגה בהיותו נתון להשפעת משקה משכר, תוך הימלטות משוטרים, והפגנת זלזול בחיי אדם.

בגין החזקת סכין הערך המוגן הצורך להגן על הציבור מפני צעירים חמומי מח, בעיקר לאחר שבילו ושתו לשכרה.

המתחם העונשי בגין נהיגה פוחזת ורשלנית בעת שהנהג נתון להשפעת משקה אלכוהולי פסילה לתקופה ארוכה ומרתיעה ומאסר קצר. המתחם העונשי ההולם עבירה של החזקת סכין ברכב, נע בין מאסר מותנה למאסר בפועל, החזקת סכין על הגוף, בשונה מברכב, מבלי שנעשה שימוש בו, הינו מאסר שבין חודשיים ל- 6 חודשים, ולכשמדובר בהחזקת סכין תוך שימוש בו לצורך איום, מאסר לתקופה של 8 עד 18 חודשים, כל מקרה על פי נסיבותיו.

למותר לציין, כי במקרה של דקירה ופציעה באמצעות סכין הענישה תהיה חמורה בהרבה.

מהאמור עולה כי בגין העבירות בהן הורשע העונש הראוי הינו מאסר עם עונש מרתיע.

בנסיבות אלה, עתירת התביעה למאסר של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, הוא עונש ראוי, העונה על המתחם העונשי ואף נמצא ברף התחתון, כפי שנקבע בגין עבירות אלה, בעיקר בהתחשב בנסיבות החמורות של האירוע שבפני ובעברו התעבורתי המכביד של הנאשם אך למרות זאת אפחית מכך קמעא בשל ההליך השיקומי החיובי שעובר, ובשל הפיכתו אב לילד.

אני גוזרת על הנאשם העונשים כדלקמן:

1. מאסר לתקופה של 5 חודשים, בניכוי התקופה שהיה עצור, אותו ישא בעבודות שירות בכפר הנופש באשקלון, וזאת 5 ימים בשבוע, 8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקה וסיוע, מנהלה ושירותים בפיקוח ישראלי שרון.
2. תחילת המאסר מיום 16.6.15 ועליו להתייבב בשעה 08:00 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).
על הנאשם לדווח לממונה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתובתו ובפרטיו.
כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפתע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנשיאה בעונש בין כותלי הכלא.
3. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא יעבור העבירות בהן הורשע ונהיגה בפסילה.
קנס בסך 2,000 ש"ח לח, או 60 ימי מאסר תמורתו.
4. הקנס ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים החל מה- 1.1.16.
אם לא ישלם אחד מן התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.
4. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים.

הפסילה תחל מה- 3.5.15 שעה 12:00. לצורך זאת יפקיד רשיונו במזכירות בית משפט. אך מוסבר לו שגם אם לא יפקיד הרשיון, הוא פסול, אך לא תוקצב תקופת הפסילה.

5. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 10,000 ₪ להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע ונהיגה בפסילה במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

6. הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.

מוסבר לנאשם כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזור דינו לרכיבי ענישה נוספים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.

ניתנה והודעה היום י"ב אדר תשע"ה, 03/03/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה

החלטה

העתק לידיעה לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

המוצגים יושמדו.

**ניתנה והודעה היום י"ב אדר תשע"ה,
03/03/2015 במעמד הנוכחים.
רובין לביא , שופטת בכירה**